Învață-mă să mor fără chinuri

On Aprilie 17, 2013

Îndrăznește să te privești așa cum ești, fără să te lași înrobit de simțămintele consumatoare de energie.

Orice lucru poartă în el sămânța unui alt lucru, bun sau rău, la fel cum orice sentiment poartă într-însul ceva indispensabil, din paradis sau din infern, rezultând o mulțime de combinații posibile. Astfel, tot ceea ce îți este transmis, indus, insinuat prin mesaje subtile, neavând puterea de a le contesta veridicitatea, interpretându-le după multele tale gânduri și convingeri, reacționează constant cu propria ta minte, putând a da naștere unei tensiuni psihice nefavorabile.

După orele de program, în plin moment de reflecție, Laura Quinn, plină de indignare, de supărare, de păreri de rău, de mâhnire, de presimțiri, este brusc tulburată de apariția domnului Hobbs, *the office cleaner* . Asistăm la o scenă decupată parcă din opera lui Baum, când micuța Dorothy se trezește ca prin minune ridicată în vârful vârtejului și purtată kilometri întregi mai departe, într-un întuneric total, trăind cel mai negru coșmar.

" Cum era zicala aceea? Cel din urmă va fi cel dintâi, și cel dintâi va fi cel din urmă. O grămadă de prostii. Norocul îi favorizează doar pe cei îndrăzneți. " - i se adresează cu voce blajină domnul Hobbs. În mijlocul unui ciclon, aerul este de obicei mai liniștit, așadar Laura se poate refugia într-o realitate paralelă mai puțin sumbră, cel puțin asta încearcă el să o convingă.

Leadership: Ești în stare să creezi premisele unui proces decizional transparent în condițiile unei responsabilități individuale, exprimându-te categoric împotriva tendinței de a alege o recompensă sufletească mai mare tardivă în locul uneia imediate?

Fără voie, Laurei îi scăpă un surâs imprudent, trufaș. Simțurile ei, acești trandafiri vestejiți de amar și supărare, mai păstrează încă un ideal de gingășie. Iar când gingășia atât de irezistibilă se întrunește cu caracterul ei blajin, se poate ghici acea imperceptibilă formă de energie pozitivă existentă încă în ea, realizarea spontană a unei reacții chimice care încă mai produce căldură, asigurând la limită stimulii necesari viețuirii.

Dar în același timp realitatea resimțită ca ostilă, o consumă pe de-a-ntregul. Fiecare particulă din făptura ei se activează, numărul total de molecule care își exercită total dominarea asupra Omului din ea se ciocnesc simultan și reacționează anormal. Energia rezultantă este canalizată spre un scop bizar, antagonic celui inițial, pierzându-se treptat, consecințele fiind antisociale.

Gândurile ei gri, atât de subtile încât cu greu am putea să le descifrăm, par să intre prin minusculele porți lacrimogene: *" Decât să-mi amintești ceea ce sunt, ceea ce-am ajuns fără voia mea, decât să intensific acele simțăminte negre, apăsătoare, ce mă consumă și mă înlănțuie în brațele neputinței, mai bine învață-mă să mor fără chinuri. Mi-a ajuns ! "*

Astfel de gânduri care nu se destăinuiesc în fața celorlalte ființe indică răstimpul dintre două momente cruciale și ale căror semnificații, complet diferite, sunt descifrate doar de către îngeri. Torente de energie asemănătoare cu lumina, dar de altă natură, necesare involuției, creează intermitențe în funcționarea ei. Lăsând prin - și numai prin interceptarea și interpretarea lor - o înțelegere profundă a Omului din ea, o verificare și validare concretă a emoțiilor ei în paralel cu a celorlalți.

Biata femeie abia mai rostește câte-un cuvânt, mai degrabă din complezență, în timp ce un freamăt de spaimă îi îngheață sângele în vene, sărăcindu-l de oxigen. Tot ceea ce-o mai ține în viață, o inspiră și o animă să meargă mai departe, se desfășoară sub cupola prezentului, umplută doar cu puțin praf de speranță.

Domnul Hobbs părăsește încăperea. Abia acum sălbatica rândunică rănită se trezește din amorțire, complet responsabilă pentru evoluția ei. Abia acum își dă seama cât de tulbure se privește pe sine. *

Leadership: Realitatea pe care ți-o procuri din cursul constant al detaliilor zilnice este potrivită efectului de importanță maximă al existenței experimentată prin revelarea Sinelui, în așa fel încât să fie dovedită eficacitatea faptei individuale care nu poate fi ștearsă sau anulată?

Ai puterea de contesta veridicitatea punctelor de vedere ale celorlalți? Realitatea resimțită ca ostilă, te consumă pe de-a-ntregul? Simțurile tale mai păstrează încă un ideal de gingășie? Te simți complet responsabil de evoluția ta? Realizezi cât de tulbure te privești pe tine însuți?

Fiecare individ trece prin momentul numit *"Blacklight"* , consumator de energie din circuitul secundar al existenței sale. Apoi într-o stare de semi-anestezie, un fel de insatisfacție vastă și mohorâtă, o încetinire a gândurilor. Şi, în final, poate ajunge la apatie, la somnolență. Întreruperea bruscă a clarității minții, a imaginii proprii, determinând o indecizie în privința acțiunilor.

O luptă dintre destin și Omul din tine, a cărui final nu se vede imediat, ci se lasă așteptat, și a cărui ecou răsună în momentul când ajungi în ultima rundă: atunci când transferi momentului prezent acea intensitate a trăirii, acea agonie amețitoare a suspansului: *„ să merg mai departe, sau să cedez? "*

Când Laura își cerceta inima și mintea în căutarea motivațiilor făptuitorului care poate crea viziuni puternic angajatoare și motivatoare, care poate exercita efecte importante asupra evoluției destinului personal, își punea mereu întrebarea: "Faptele mele pot fi șterse sau anulate din registrul propriei mele exasperări?"

Vedem inclus aici leadershipul ca factor de protecție a ființei pusă în situații de viață bulversante, sub imperiul necesității absolute de a fi integrată într-un "update" existențial, în loc de a fi un actor de prim rang în dinamica unor cauzalități interne cumulative. Victima unor factori obiectivi de care în mod sigur ea se face responsabilă, poate crea un rezultat total neinspirat care determină izolarea, sucombarea emoțională și morală, combinațiile dintre ele putând lua o formă diagonală, adică o înclinație aparte spre dramatizarea propriei vieți.

Înainte de a afla unde greșești ca lider trebuie să afli unde greșești ca om, atunci când coloana vertebrală a însăși existenței tale este poziționată incorect. Așadar, leadershipul intră în scenă atunci când permiți rezultatelor acestor stări sufletești să te învețe ce anume trebuie să corectezi la tine încât să te apropii de granița cu normalul.

Ca să-ți atingi potențialul de lider nu lăsa ca aceste divagații existențiale să se agraveze, ci încearcă să-ți demonstrezi vitalitatea. Îndrăznește să te privești așa cum ești, fără să te lași înrobit de simțămintele consumatoare de energie.

Leadership: Poți să controlezi tensiunea sensibilității fine a faptelor tale astfel încât să treci peste efectele imediate ale unei atitudini culpabile și să creezi premisele unor beneficii viitoare de ordin revelator?

Complexul factorilor "meteo" din viața ta activează când căldura, când ploaia, când seceta. Bucurii, deznădejdii trecătoare sau triști vecine cu depresia. Componente omogene și constante, sau componente instabile și fluctuante, de natură sufletească, care nu acționează în măsură egală pentru prevenirea apariției oricăror situații limită.

Această variație de factori care afectează zona ta funcțională determină corectarea orientării tale, respectiv apariția unui nou tip de *gadget* existențial. O psihologie care comunică strâns cu leadershipul prin care poți vedea cât ești de pregătit și de rezistent la condițiile dure cu care vei avea de-a face în marea probă a evoluției tale.

Elementele tale constitutive, starea de spirit și capacitatea de socializare, vor varia în raport cu "schimbările vremii", exercitându-se cu mari rezultate asupra leadershipului, a cărui curba evolutivă se bazează pe trecerea ta de la zona umbrită la cea luminată.

Diferențierea factorilor buni de cei nocivi este dificilă prin faptul că depinde de hotărârile pe care le iei atunci când furtuna se dezlănțuie în tine însuți. Te poți smulge din ea, sau te poți lăsa înghițit de ea, purtat kilometri întregi mai departe, într-un întuneric total, trăind cel mai negru coșmar.

Un beneficiu de ordin revelator reprezintă avantajul obținut pe seama unei concepții noi despre viață, izvorâtă din bucurii și triști, care îți poate aduce șansa de a te provoca pe tine însuți să accepți o realitate care se încăpățânează să reacționeze după regulile altora.

Învață-mă să mor fără chinuri scoate în evidență realitatea resimțită ca ostilă, ce te consumă pe de-a-ntregul, creând intermitențe în funcționarea ta, fiind resimțită ca un sfârșit existențial chinuitor. Este absolut necesar să fii vigilent și să preîntâmpini asemenea momente, luând măsuri adecvate față de tine însuți, pentru ca viața ta în continuare să nu fie chinuitoare.

Ori de câte ori treci printr-un moment greu, când simți că ești la capăt de drum, nu renunța nicio clipă la acel ideal de gingășie care te alimentează, căci este singurul mobil care îți poate reda bucuria vieții și care te poate sprijini în ascensiune.

* Notă: " *Flawless (2007)*"

Source: https://neculaifantanaru.com/invata-ma-sa-mor-fara-chinuri.html